

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 7 maja 2014 r.

Poz. 3006

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.207.2014.5 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 5 maja 2014 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

orzekam

nieważność uchwały Rady Miejskiej w Witkowie nr XXXII/306/2014 z dnia 28 marca 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu części działki nr 31/27, położonej w miejscowości Chładowo, gm. Witkowo -ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwała nr XXXII/306/2014 z dnia 28 marca 2014 r. Rady Miejskiej w Witkowie w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu części działki nr 31/27, położonej w miejscowości Chładowo, gm. Witkowo została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu 7 kwietnia 2014 roku .

Uchwałę podjęto na podstawie przepisu art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1. Ustawy z 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), przepisu art. 15 i 20 ust. 1 ustawy z 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 roku, poz. 647 z późn. zm.).

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały stwierdził, co następuje:

W dniu 21 października 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2010r. Nr 130, poz. 871). Na mocy art. 4 ust. 2 ww. ustawy do planów miejscowych oraz studiów, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu lub studium, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ww. ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. W przypadku przedmiotowego planu uchwałę o przystąpieniu do jego sporządzenia podjęto w dniu 20 listopada 2009 r., a zatem zastosowanie znajdują przepisy dotychczasowe.

Zgodnie natomiast z art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 627 ze zm.) w powiązaniu z art. 17 pkt 7 lit. c ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, projekty studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planów zagospodarowania przestrzennego województw i planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, w części dotyczącej obszaru chronionego krajobrazu, wymagają uzgodnienia z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska w zakresie ustaleń tych planów, mogących mieć negatywny wpływ na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

Mając powyższe na uwadze ustalono, że Burmistrz Gminy i Miasta Witkowo nie wystąpił z wnioskiem o uzgodnienie projektu miejscowego planu do właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska

pomimo, iż teren objęty przedmiotowym planem położony jest w granicach Powidzko – Bieniszewskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, czym naruszył ww. przepisy.

W myśl przepisów art. 7 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1205 ze zm.) przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, sporządzonym w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W związku z powyższym, zgodnie z art. 17 pkt 8 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, burmistrz, sporządzając plan miejscowy, uzyskuje zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

W związku z powyższy stwierdzono, że Burmistrz Gminy i Miasta Witkowo, przeznaczając grunty rolne stanowiące użytki rolne klasy IIIa (część działki nr ewid. 31/27) na teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (oznaczony symbolem „MN”) oraz tereny dróg wewnętrznych (oznaczone symbolami „1KDW” i „2KDW”), winien wystąpić o zgodę na przeznaczenie gruntów rolnych na cele nierolnicze do ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, czego – jak wynika z dokumentacji prac planistycznych – nie dopełnił.

W tym stanie rzeczy brak uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze skutkuje zatem istotnym naruszeniem trybu sporządzania planu miejscowego poprzez pominięcie wymienionych na wstępie czynności wynikających z art. 17 pkt 8 ustawy, a jednocześnie naruszeniem przepisów art. 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 cytowanej ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

W odniesieniu natomiast do zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego zwrócono uwagę na fakt, iż w § 3 pkt 2 uchwały oraz w objaśnieniach do rysunku planu stanowiącego załącznik nr 1 do przedmiotowej uchwały, przyjęto dla dróg wewnętrznych, oznaczonych symbolami „1KDW” i „2KDW”, klasę „drogi dojazdowej”. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2007 r. nr 19 poz. 115) drogi publiczne ze względu na funkcje w sieci drogowej dzielą się na następujące kategorie: drogi krajowe, drogi wojewódzkie, drogi powiatowe i drogi gminne. Drogi wewnętrzne to zgodnie z art. 8 ust. 1 ww. ustawy drogi, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg. Należy zaznaczyć, że klasyfikacja dróg uregulowana została w § 3 pkt 4 i § 4 ust 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999 r. nr 43 poz. 430) i dotyczy wyłącznie dróg posiadających kategorię drogi publicznej. Natomiast w przedmiotowym przypadku dla wyznaczonych w planie dróg wewnętrznych, ww. przepisy nie znajdują zastosowania.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga za moim pośrednictwem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek